

המקרה של יובל

מאת: נטע סילונו

נונו חבש את כובע הצמר על ראשו ומשך אותו למטה עד שכסה את עיניו.

“מה אתה עושה?” שאלה ללה, “אתה בטח לא רואה כלום.”

“אני מנסה לבדק אם רואים משהו דרך החריצים של הכובע, ענה.

“...? רואים? אתה רואה משהו?”

“קצת. רואים קצת.” ענה נונו.

ללה הניפה יד מול עיניו המכסות של נונו.

“כמה אצבעות יש לי כאן?” שאלה.

“אה... חמשי!” ענה נונו.

“לא נכון. ארבע. את האגודל החבאתי, צחקקה ללה.

“זאת הסבה שחובשים כובע על הראש ולא על העינים. כדי לראות, הסביר ראש-ראש.
“אם אתם רק משחקים כאן – זה בסדר. אבל אם אתה יוצא החוצה, אל תכסה את העינים.
זה מסכן, אתה יכול להתקל בדברים בדרך.”

נונו הרים את הכובע מעל עיניו ויצא מהרמזור לכוון הצהרון, שם ראה את יובל רוכב על
אופנים כחלים עם גלגלי עזר. לידו רכב ערו, אחיו הגדול, על אופנים בלי גלגלי עזר.

לשניהם היו קסדות על הראש, והם רכבו בטור על המדרכה.

נונו שם לב שיובל עוזב מדי פעם את הפידון ומסדר את הקסדה. קדם היא זזה ימינה, ויובל
הושיט יד והחזיר אותה למקומה על הראש. אחר כך הקסדה זזה לאחור, ויובל שוב הושיט
יד והחזיר אותה למקומה. בפעם השלישית הקסדה זזה קדימה והסתירה ליובל את הדרך.
הוא עצר את האופנים בחריקה, והושיט את שתי ידיו לסדר את הקסדה. ערן לא שם לב,
והמשיך לרכב קדימה.

“הקסדה של יובל לא מהדקת לראשו, חשב נונו בלבו. “זזה ממש מסכן. הוא עלול לפל,

הקסדה מסתירה לו את הדרך.

נונו נסה לחשב מה לעשות כדי לעזור ליובל. הוא קרא לראש-ראש ולללה, שיעזרו לו. "תראו את יובל, אמר. "הקסדה שלו לא רכוסה היטב, ובמקום להגן עליו היא מפריעה לו ברכיבה."

"נכון, אמרה ללה. "זה כמו הכובע שהסתיר לך את העיניים והפריע לך לראות. אנחנו צריכים לגרום לערו להסתובב אל יובל ולראות שהקסדה שלו לא מהדקת. הוא אח גדול ואחראי, והוא יטפל בזה."

ראש-ראש קרא: "יש לי רעיון, בואו אחרי."

ראש-ראש מהר לכוון יובל וערו, כשבדיו פדור. הוא הניח את הפדור על השביל, במקום בולט. ערו רכב על השביל לכוון הפדור. הוא עצר את אופניו קצת לפני הפדור, והסתובב אל יובל. "עצר, יובל, יש פדור על השביל. צריך להזיז אותו," אמר ערו, ובזמן שדבר סובב את ראשו אל יובל. הוא ראה שהקסדה שלו מתנדנדת.

"יובל, הקסדה שלך לא מהדקת! אסור לרכב כה. אני אסדר לך אותה," אמר ערו, ונגש להדק את רצועות הקסדה של יובל.

"הקסדה הפריעה לי כל הדרך," אמר יובל. "עכשו היא נוחה לי ולא זזה."

ערו הרים את הפדור מהשביל והכניס אותו לילקוט שלו. "מחר אביא את הפדור למורה לספורט. אולי היא תזזה של מי הוא."

האחים המשיכו בדרךכם, והקסדה של יובל לא זזה אפלו פעם אחת.

"כל הכבוד, נונו," אמר ראש-ראש. "עשית מעשה חשוב. עכשו יובל ידע שלא מתחילים לרכב לפני שהקסדה מהדקת היטב."

ללה משכה את כובעו של נונו על עיניו והניפה מולו את ידה: "כמה אצבעות יש לי כאן?" שאלה.

"שלוש?" נסה נונו.

"לא... אתה לא רואה כלום," צחקה ללה.

פעילויות בעקבות הסיפור (יש לפרוס את הפעילויות על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילויות אלו היא להדגיש את חשיבות הכלל "לחבוש קסדה כראוי".

1. נפתח בדקלום (לפי מקצב "הנהג שלנו")

הקסדה שלי וגם שלך.

היא מהדקת ונוחה.

הקסדה שלי וגם שלך.

היא תשמר עלינו כבטחה.

2. גם לי יש אופניים

כל ילד יספר אם יש לו אופניים או כלי רכב דומה, אם הוא מקפיד לחבוש קסדה בכל רכיבה, ואם קרה לו שהקסדה לא היתה לו נוחה.

אפשר לבקש מהילדים להביא את הקסדות שלהם, למדוד אותן במפגש ולהדגים איך להדק אותן נכון לראש.

3. משחק: "נכון או לא נכון" בעקבות הסיפור

למשחק זה יש להצטייד בכובעים לכל הילדים. בקשו מהם להביא כובעים מבעוד מועד;

אם הדבר אינו מתאפשר, שחקו במשחק אחרי שתכינו את הכובע במשימת היצירה בהמשך.

הקריאו את המשפטים הבאים. כשהתשובה היא "נכון" – הילדים ישאירו את הכובע על ראשם. כשהתשובה היא "לא נכון" – הילדים יכסו את עיניהם בעזרת הכובע.

- חייבים לחבוש קסדה כשרוכבים על אופניים.
- לפעמים אפשר לרכוב על אופניים בלי קסדה.

- הקסדה צריכה להיות מותאמת לראש ומהודקת.
- הקסדה יכולה להיות רופפת על הראש.
- תפקיד הקסדה לשמור על הראש מפגיעה במקרה של נפילה.
- תפקיד הקסדה לקשט את ראש הרוכבים.
- ליובל היתה קסדה מתאימה לראשו, אבל היא לא היתה מהודקת.
- ליובל היתה קסדה קטנה מדי.
- ערן היה אחראי והידק את הקסדה סביב ראשו של יובל.

4. פעילות במחברת 1:

ציירו קסדה וקשטו אותה.

5. פעילות במחברת 2:

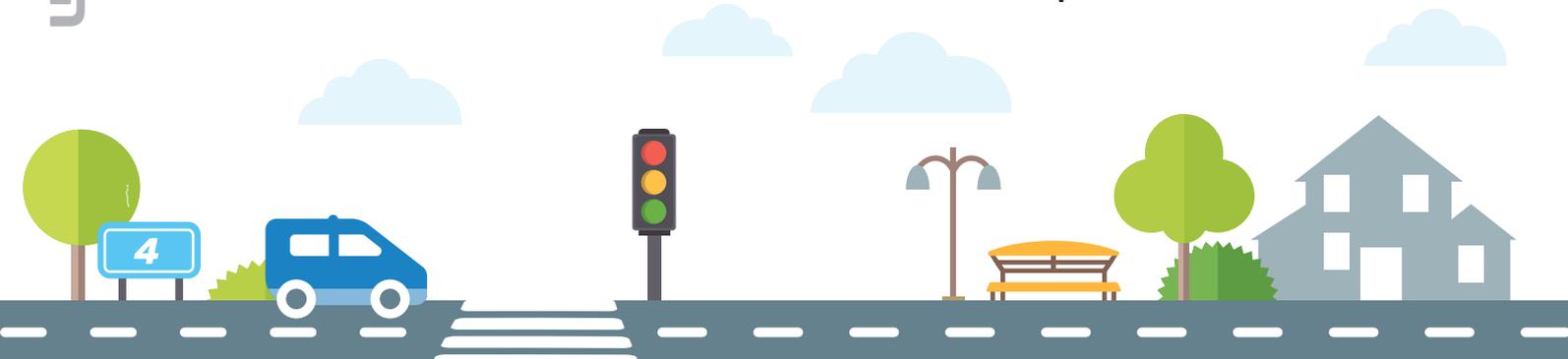
לגילאי 6-8: כתבו כמה שיותר מילים שמתחרזות עם המילה "אופניים". (הצעירים יותר יכולים לצייר מילים שמתחרזות עם אופניים).

6. יצירה: כובע 1

חומרים: שקיות נייר חומות גדולות או דפים בגודל A3, מספריים, דבק, צבעים, נצנצים, פונפונים.

- מציירים חצי אליפסה על השקית או על שני דפים מחוברים, וגוזרים. יש לשים לב שהגודל מתאים לראשו של הילד.
- מחברים את שני חלקי הכובע בעזרת דבק או מהדק.
- מקשטים את שני צדי הכובע - בצד אחד מציירים את החברים מהרמזור או מדביקים 3 פונפונים בצבעי ירוק צהוב ואדום. בצד השני כל ילד כותב את שמו.

7. משחקי כובע - 1

- מחלקים את הילדים לשתי קבוצות.
- הילד הראשון בכל קבוצה חובש כובע מנייר.
- בהינתן האות, הילדים מעבירים את הכובע מראש לראש - כל ילד מסיר את הכובע מראשו וחובש אותו על ראש הילד שמאחוריו. הקבוצה שמסיימת ראשונה - מנצחת.
- נציג הקבוצה שהפסידה מחויב למנות את כללי הרכיבה הבטוחה על האופניים. חבריו יכולים לעזור לו.

8. משחקי כובע - 2

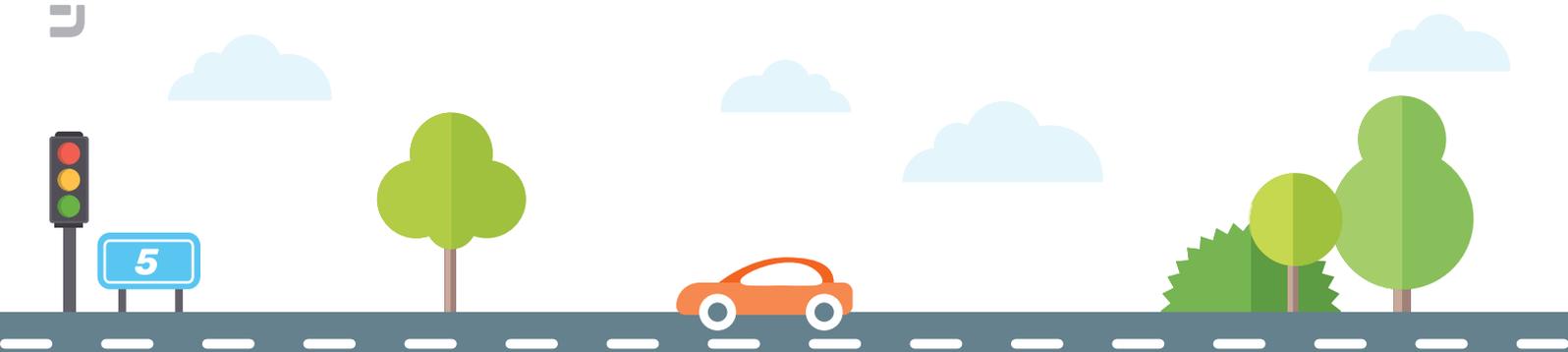

- מניחים את הכובע (מנייר או כובע מצחייה) הפוך במרכז המעגל. בכל פעם ילד אחר מנסה לחבוש את הכובע ללא עזרת הידיים.

9. יצירה: מסכות החברים מהרמזור

- חומרים: אריזות קרטון ריקות ונקיות (של דגנים, פסטה, ופלים וכד'), צבעי גואש, נצנצים, סרטי מתנה, רצועות בריסטול שחור, דבק.
- גוזרים מאריזות הקרטון עיגולים בגודל פני הילדים.
- גוזרים מקום לעיניים, לאף ולפה.
- כל ילד בוחר חבר אחד מהרמזור וצובע את המסכה שלו בצבע שבחר.
- מוסיפים את הפרטים המזהים של החבר מהרמזור - עיניים, פה וכו'. מקשטים בנצנצים.
- מדביקים ידיים ורגליים מרצועות הבריסטול השחורות.
- מחוררים כל צד באמצע, ומשחילים סרט מתנה שישמש לקשירת המסיכה.

10. משחקים עם מסכות החברים מהרמזור

צועדים בטור ושרים את שירי החברים.

- כל הילדים יושבים והמסכות על פניהם (מי שהמסכה מציקה לו – יכול לתלות אותה על צווארו).
- כשקוראים בשם אחת הדמויות – כל הילדים שהכינו מסכה שלה – קמים. מי שמתבלבל צריך לומר כלל אחד של רכיבה בטוחה על אופניים או של זהירות בדרכים.
- גילאי 6-8: כל ילד בתורו ייתן משימה לילדים שבחרו בדמות שגם הוא בחר.

11. משחק: ללה, איפה נונו?

- בחרו ילד אחד שיצא לרגע מהחדר. החביאו בובה קטנה של נונו. כשהילד ייכנס, תסבירו לו שעכשיו הוא ללה שמחפשת את נונו, כי הוא שוב נעלם.
- אם הילד מתקרב למקום המחבוא, שאר הילדים יקראו לעברו "ללה, ללה". אם הוא מתרחק, הם יקראו לעברו "לא, לא".
- לאחר שימצא את נונו, יהיה עליו לציין כלל אחד שיש לשמור בזמן הרכיבה על האופניים.

12. ביחידה זו אפשר גם:

- לדבר על יחסי אחים, על אחריות האחים הגדולים ועל המשמעת של האחים הקטנים;
- לדבר על דברים שמסתירים לנו את טווח הראייה – שיער ארוך, חושך, ערפל וכד'.
- לדבר על רכיבה ללא גלגלי עזר: להדגיש שכל אחד עושה זאת בקצב שלו. ילדים שכבר רוכבים ללא גלגלי עזר יספרו איך למדו לעשות זאת.

13. קריאת סיום: (לפי הקצב של "הו-הא - מה קרה", 3 פעמים):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים!

